

MONS PESSVLANVS

MONS Pessulanus, Galliae Narbonensis oppidum, Agatho quondam, siue Agathopolis, nunc vulgò Montpellier dicitur, In agro admodum fertili positum, decem miliaribus à mari Mediterraneo distat. Episcopatu, & Vniuersitate celebratur. In qua olim Iurisprudentia, nunc Medicinae studium florer. Amplissimo Medicorum Collegio niter, quod ab Urbano Pontifice Summo fundatum, & copiosissimis est exornatum redditibus. Aliud etiam, non minus elegans, atque præclarum Collegium Regium, ab Henrico Gallorum Rege erectum, ibidem cernitur. Quin & tertium Collegium est, Duuergier, quod optimæ spei adolescentibus, studiorum victusque necessaria, in decennium præbet. Scribit Rebuffus, tantam esse Rectoris in hac Vniuersitate auctoritatem, vt Studiosi, quacunque etiam de causa egredientem, comitari honoris gratia cogantur. S. Roehus, ex huius oppidi moderatore ac domino natus, à tenera ætate religioni ac pietati deditus, amplissimum patrimonium in pauperum vsus conferens, atque paternum oppidum patruo donans, post multas ærumnas, ex hac ciuitate ad æthereas beatorum sedes auocatur à Domino.

T V R O

TVRO, vulgari idiomate Tours, Prouinciæ Turonensis celebris metropolitico honore ciuitas, non modò opibus, ædificiorumque præstantia, verum etiam Ligeris, nobilissimi fluuij vicinitate, nobilitatur. Qui in Auernorum finibus oritur, Heduosque à Biturigibus diuidit, & ab Oceano sursum nauigabilis, varias merces & vitæ necessitates in hanc ciuitatem inuehit, ac non procul à Piætonibus in Oceanum Britannicum delabatur. Mercatura & lanificio claret. Cumque multarum rerum opulentissima sit habitatio, tum vel maximè ob incredibilem regionis amoenitatem, & ob placidissimam aëris constitutionem, totius Galliae hortus atque pomarium ciuitas Turonensis vocatur. Agrum etenim fertilem habet, atque iucundum, varijs herbarum & lætissimarum arborum generibus perornatum, qui non tantum ea, quæ hominum brutorumque vsui, sed & ea, quæ delicatulis satisfaciunt, ex se largissimè fundit. Huius foundationem Britannorum Chronica Troianis adscribunt. Archiepiscopalis in ea sedes existit, XI. Suffraganeos habens. In qua complures Antistites doctrina ac sanctitate præstantes, vixere. Inter quos S. Martinus vnicum Ecclesiasticorum decus, lumen, atque exemplar fuit, quemadmodum Seuerus Sulpitius tribus de co libris testatur. Celebris quoque pietatis fuit alter eiusdem vrbs Antistes Perpetuus.

P I C T A V I S

SVmmam antiquitatis laudem meretur Pictauis, siue Pictania, Prolemæo Augustoriturum. Sunt, qui Agathirsis atq; Gelonis, filiorum Herculis successoribus (qui Picti à Poëtis vocantur) eius foundationem attribuunt. Hi etenim ob concitatas seditiones domesticas patria pulsi, in Angliam deueniunt, inde numero & multitudine aucti, nouis quarendis sedibus, in Galliam traicere, vbi à suo nomine Pictones populos hanc quoque ciuitatem condidisse feruntur. Aliter alij scribunt, cum ex Pomponio Mela, & Plinio cõstet, ante etiam multò, quàm hi ex Anglia venerint, Piætonum extitisse memoriam. Urbem circundat Clanus fluuius, qui in Viennam delabatur. Res statam fortunæ auram, cum ab alijs, tum ab Anglis maximè (vti annales perhibent) frequenter est perpeffa. Episcopatus eam commendabilem reddit, cui maxima laude præfuit D. Hilarius, doctrina ac pietate singulari Antistes, qui Arrianæ factioni inuidtum se antagonistam opposuit, ac præclaros illos & nunquam intermorituros de S. Trinitate libros XII. magno tum ingenio, tum eloquentia conscripsit. Vniuersitatem etiam Pictauis habet, in qua tum mitiores disciplinæ, tum Iurisprudentiæ studia vigent. Huic Munsterus alterum locum post Academiam Parisiensem attribuit.